

РЕЦЕНЗІЇ

КОВАЛЕНКО В. В.,

доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент Національної академії
правових наук України,
провідний науковий співробітник сектору
авторського права та суміжних прав
лабораторії авторського права
та інформаційних технологій
(Науково-дослідний центр судової
експертизи з питань інтелектуальної
власності Міністерства юстиції України)

DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-3.37>

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ОСАУЛЕНКА АНДРІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА
«ЗАКОНОДАВЧІ ОСНОВИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ (1990–2005 рр.)»¹**

Необхідність дослідження проблеми становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи України, зокрема її законодавчих основ, зумовлена якісно новим рівнем суспільних відносин у нашій державі, станом науково-технічного прогресу, законності, динамізмом розвитку українського суспільства, доцільністю вдосконалення управління ним, зміцнення правового статусу різних категорій громадян, включаючи й засуджених.

У вітчизняній юридичній літературі проблема становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи України практично не знайшла свого належного опрацювання як в історії держави і права України, так і в історії та теорії кримінально-виконавчого права.

У зв'язку із цим монографічне дослідження докторанта відділу докторантури та ад'юнктури Національної академії внутрішніх справ, к.ю.н., доцента А.О. Осауленка значною мірою розкриває зазначену проблематику і має суттєве історико-правове і практичне значення.

У рецензованій монографії вперше зроблено вдалу спробу комплексно дослідити законодавчі основи становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи України в період протягом 1990–2005 рр.

Структурно монографія передбачає наявність вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатку, що зумовлює логічне вирішення конкретної проблеми. Рецензована монографія є виданням, яке сприяє розкриттю змісту законодавчих основ становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи України в перші п'ятнадцять років її існування як незалежної держави.

Розділи монографії взаємозалежні та характеризуються вдалим вирішенням питання структурної побудови цього дослідження. Перший розділ присвячений історико-правовим витокам становлення законодавчих основ кримінально-виконавчої системи України (1990–1995 рр.). Зосереджено увагу на фактичному стані виправно-трудової системи України напередодні реформування, ідеях формування стратегії реформування кримінально-виконавчої системи України та законодавчому його забезпеченні, а також на заходах здійснених напередодні вступу до Ради Європи.

¹ Осауленко А.О. Законодавчі основи становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи України (1990–2005 рр.) : монографія. Київ : Вадекс, 2019. 450 с.

У другому розділі монографії охарактеризовано європейський вимір законодавчих основ розвитку кримінально-виконавчої системи в Україні на підставі європейської правової та пенітенціарної традиції. Звернуто увагу на те, що під впливом європейської правової традиції була прийнята Конституція України, яка визначила і закріпила підвалини всього суспільного життя, статус людини і громадянина (включаючи й засуджених), основи організації та принципи діяльності державного апарату України, включаючи й органи і установи виконання покарань.

Третій розділ монографії присвячений кримінально-виконавчій доктрині, новаціям КВК України та компаративістському аналізу його змісту. Звертає на себе увагу вдале обрання автором критеріїв та держав для порівняння кримінально-виконавчого (пенітенціарного) законодавства.

У четвертому розділі монографії охарактеризовані заходи з реалізації положень КВК України, а також закону «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» (2005 р.) та окреслені перспективи подальшого вдосконалення законодавчих основ вітчизняної кримінально-виконавчої системи в умовах європейської інтеграції України. Висновки до кожного розділу роботи, а також загальні висновки викладені стисло, в лаконічній формі і відображають ключові позиції дослідження.

Загалом монографія А.О. Осауленка є своєчасним дослідженням, характеризується науковою новизною, представляє значний науковий інтерес і є ґрунтовною основою для подальших розробок у кримінально-виконавчому праві, теорії та історії держави та права.

ФЕДОРЕНКО В. Л.,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України,
директор
(Науково-дослідний центр
судової експертизи з питань
інтелектуальної власності
Міністерства юстиції України)

DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-3.38>

**ПРИКЛАДНИЙ ТА ТВОРЧИЙ ХАРАКТЕР
У ВИКЛАДАННІ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ
(РЕЦЕНЗІЯ НА НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК В. Ф. НЕСТЕРОВИЧА
«ПРАКТИКУМ ІЗ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ»)¹**

Складний та відповідальний характер юридичної професії неодмінно вимагає застосування у викладанні науково обґрунтованих і виважених підходів, які сформулюють у майбутніх правників практичні навички та уміння, дозволяють їм швидко та ефективно розв'язати ту чи іншу проблемну ситуацію під час роботи за спеціальністю. До того ж, для майбутніх правників важливим убачається розвиток пізнавальних здібностей у процесі їх навчання. У цьому сенсі слід згадати слова ректора Університету Св. Володимира в м. Києві М. Реннекампа: «Пізнавальна сила є людським духом, предмет пізнання – весь світ і пізнавальні сили людини [...] Наука прагне до пізнання істини, розуміння сил природи і людського духу» [1, с. 249, 252].

¹ Нестерович В.Ф. Практикум з Конституційного права України : навчальний посібник. Київ : Ліра-К, 2018. 640 с.

